

تعطیلات تابستان و آموزان

هم-وکیلیان

۲- گروهی که در درس یادروسوی تعطیلات نابستانی، دانش آموزان را تجدیدی خواهند داشت و تصمیم گرفته‌اند که در کلاسهای تجدیدی ثبت نام نمایند.
۳- گروهی که در کلیه امتحانات خود موفق خواهند بود و در نظردارنده در کلاسهای تقویتی شرکت جویند.
۴- و بالاخره، گروهی که برنامه منظم و معینی برای خود تجدیدی داشت (اعم از دانش آموزان قبولی، تجدیدی یا مردودی).
کروه اخیر که اکثریت را تشکیل می‌دهند و

با بیان رسیدن سال تحصیلی و شروع تعطیلات نابستانی، دانش آموزان را می‌توان از لحاظ برنامه‌ای که برای گذراندن تعطیلات خود در نظر گرفته‌اند به گروههای زیر تقسیم کرد:

۱- گروهی که تمام نابستان را در خدمت پدر یا سپریست خانواده خواهند بود و آنها رادر کارهای و وظایف روزانه باری خواهند کرد یا اینکه به منظور حیوان کمود درآمد خانواده در صدد یافتن و انجام کاری برای خود خواهند بود.

کردن از هرگونه کار مربوط به خانه از خصوصیات بارز این دسته از دانشآموزان بود. و سرانجام، سروبا شکستن برای مشاهده فیلم های متبدل و مطالعه روزنامهها و کتابچهای بی محتوا و کمراه

همچیین سایر کروهیهای فوق اکر بطور صحیح هدایت، رهبری و ارشاد نکردند سبب هدر رفتن نیروی عظیم و خارق العادهای که می تواند سازنده و سر نوشت سار باشد خواهد کردید.

کنده، ایجاد مزاحمت برای مغازه داران و عابرین کوچه و محله و شکستن شیشهای مسائل مردم را می توان پارهای از سرگرمیهای این قبیل دانش آموزان بشمار آورد.

به عده کثیری از اولیاء هم چنین تفهم شده بود که فرزندان آنها در طی سال در مدرسه به انجام تکالیف درسی خود مشغول بوده و درنتیجه قوای جسمی و روحی آنها تحلیل رفته و هدف اصلی

درگذشتهای نه چندان دور، برای بیشتر دانش آموزان تعطیلات تابستانی مفهومی جز فراغت از مدرسه، رهائی از تکالیف شبانه، وقت کشی، بیکاری، و لکردن و تن پروری نداشت. نانیمههای روز خوابیدن، خیابان گردی و نایابی از شب را بیدار ماندن قسمتی از برنامههای روزانه آنها را تشکیل می داد. عدم احساس مسئولیت، توقع های بی مورد و بی جا فوار از انجام امور شخصی و شانه خالی

تعطیلات تابستان چیزی جز استراحت کردن فرزند آنها و آماده شدن برای سال بعد نمی باشد. درنتیجه، این قبل اولیاً درباراز محبت به فرزندان خود و دلجوئی و نوازش آنان تا به آنجا بیش می رفتند که حتی آنها را از انجام کارهای شخصی روانه منع کرده و تمام کارهایشان راگاه خود با میل و رغبت انجام می دادند و بقول معروف نمی گذاشتند که فرزندانشان دست به سیاه و سفید بزنند.

دراکتر مدارس هم، بطور مستقیم یا غیر مستقیم، این فکر را در دانش آموزان پرورش می دادند که تابستان مخصوص دانش آموزان زرنگ و ساعی است که تجدیدی ندارند و تمام تابستان را به استراحت خواهند پرداخت. بر عکس دانش آموزانی که تجدیدی خواهند داشت تابستان خودرا صرف مطالعه دروس تجدیدی خواهند نمود و بنابراین استفاده‌های از تعطیلات تابستان نخواهند برد.

درنتیجه چنین برداشتهایی از تعطیلات تابستان و اشاعه آنها توسط اولیا، مردمان و دانش آموزان وهمچنین تاکید زیاده از حد روی کارهای فکری و ذهنی و خصوصاً تلبیار ساختن ذهن از محفوظات و یادکیری‌های طوطی وار و اهمیت خارج از واقعیت به تحصیلات دانشگاهی و کم جلوه دادن ارزش کارهای ییدی، هم درنظر فرد و هم

در تاء مین نیازمندیهای جامعه، بی سبب نبود که بقولی دانش آموز روسنایی با داشتن چند کلاس سواد از اینکه هنکام عبور از کوچه با غها همراه پدر خود که بیلی به دوش کرفته و عازم باعث یا زمین کشت و آبیاری بود دیده شود خجالت می کشید. همچنین دانش آموز شهری به اینجا مختلف می کوشید که از حضور در مقاضه پدر خود که نجاری، آهنگری، لولدکشی، مکانیکی و غیره بود طفره رود زیرانمی خواست که دوستان و یا همکلاسیهای او بدانند که پدرش پشت میز نشین نیست و یا اینکه فاقد کاردولتی است.

اولیاء صنعتگر و صاحبان مشاغل غیر - دولتی ترجیح می دادند کسان دیگری غیر از فرزندان خود به کار در کارکاه خویش بگماراند و فرزندان خود را تشویق می کردند که به تحصیلات خود داده دهند و به دانشگاه وارد شوند و شغل پشت میز نشینی برای خود دست و یا کنند. و تعداد کسانی که با مدارک دانشگاهی در رشته های مختلف کشاورزی، با فرسنگها فاصله دور از محل کشت و کار، پشت میز نشین شده بودند نیز کم نبود.

اکنون که هدف خود کفایی در تمسام زمینه ها وی نیازی از بیکانکان می باشد و به کارهای صنعتی و تولیدی تاکید بیشتری می گردد و اهمیت و ارزش کار در زندگی فرد و جامعه روز به روز نمایان تر

حرندهای بوده و قابل جذب در بازار کار باشد و چون کدسته سخراحتکی به مدرک نباشد، چه بپنیر کد درایام نابستان این هدف با وجوده نه استعدادها بواسائی ها و دوقيات دانش آموزان در خانه پیکری کردد. رسراطحيلات نابسیان در صب کم بطری است که اولیاً می توانند فرزندان خود را از طرق:

۱- نسبیم کار و تسویق آنان به بدیرش
واسجام کارهای خانه

۲- واکداری مستولیت دراداره امسور
داخلی خانه و خربدهای خارج از خانه

۳- تسویق نه مستولیت در زمینه
محاسبه درآمد و محارج خانه

۴- مدد در کارهای ار قبیل لکه کبری، رنگ
کاری در و سحره، کشیدن سیم بلند و زنگ
اخبار و همجنین باشیانی و کلکاری.

۵- کمک نه مادر در کارهای سربوط نه
آسیزی، خباتی و کلدوزی

۶- حضور در محل کسب و کار بدر و
انجام نسبی از وظایف

۷- تسویق آنها به نباس و مراجعت
صاحبان حرف و سناعل کوناکون

۸- برغیب نه فراکرفس کارهای صنعتی
فنی و هنری

۹- تسویق نه سرک در نیادها و ارکانها

۱۰- نه بالاخره، برغیب نه قبول عضویت
در کارهای داوطلبی امداد و مسجد

و مورد توجه رنادیری قرار می کیرد و طرح های کوناکونی در زمینه های کسترس هر چه بیشتر هنرستانهای صنعتی و کشاورزی و مراسک حرفهای و تلفق کار و درس بیشنهاد و کم کم نه مطرحه اجرا در می آیند و داشت

- آموزان در مدارس نه فراکرفتند فن یا
حرفهای تشویق و عمل " نه کار دعوه می
شوند و سعی براین است که دانش آموزان
بس از فراغت از تحصیل مادر نه انجام

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

آن خواهد بود وکوچکترین غفلت، کجی را عوجاج را از پی می آورد. قرآن در روش تربیتی خود از همین مقوله استفاده کرده چنانچه در برابر اعمال نیک و بد و عده پاداش و کیفردادهاست. تمام آیاتی که در برابر عمل نیک، و عده بهشت می دهد و در برابر اعمال بد، و عیدو زخ، از همین نوع است. درروش تربیتی قرآن، انسان میان دو قطب خوف و رجا و بیم و امید به سیر درجاده اعتدال هدایت و رهبری میگردد. مساله تعلیم و تربیت امر پیچیده‌ای است که نا آگاهی و کم حوصلگی و بی دقیقی از جمله آفات آن بشمارمی آید اگر ما در محیط آموزشگاه، انضباط را یک درس نلقی کنیم و درجهت آموزش آن از همه راههای ممکن بهره‌مند شویم و تمام لغزشها و پیشرفت‌های انضباطی دانش آموز را در دفتری ثبت و ضبط‌نماییم و هر روز دفتری از ملکات فاضله بروی دانش آموز بکشاییم و اورا به نیکیها توصیه و ارتکاب رشتبهای بازداریم؛ آثار تربیتی خود را مشاهده خواهیم کرد و نمره انضباط نشان دهنده

ولا يكُونُ الْمُحْسِنُ وَالْمُسَيْئُ عِنْدَكُمْ بِمُنْزَلَتِهِ
سَوَاءٌ فَانْٰ فِي ذَلِكَ تَرْهِيدًا "الْأَهْلُ الْإِحْسَانُ
فِي الْإِحْسَانِ وَتَدْرِيبًا "الْأَهْلُ إِلَيْهِ عَلَىٰ
الْإِسَائَةِ "نهج البلاغه"

خواهر محترم خانم زهراستایش
با هدایت تحيیت وسلام

نامه مورخ ۱/۷/۱۴۳۶ معاصل کردیدوار
اینکه در مشکلات تربیتی بامامکانیه فرمودید
سیاسگزاریم. مقدمتاً "باید عرض کنیم :
تشویق و تنبیه یکی از لوازم تعلیم و تربیت
می باشد و بدو آن، امر تعلیم و تربیت تحقق
نمی بذیرد . بدانیم حمله که از نهج البلاغه نقل
شد توجه بفرمایید :

"نیکوکارو بدرفتار را به یک چشم منکرید چه،
این روش موجب بی رغبتی نیکوکاران به
نیکی و ترغیب بدکاران بریدی می گردد؛ پس
باید کوچکترین حرکت دانش آموز، تحت
کنترل و بررسی مری قرار گیرد چه دراین
زمان متربی نهال نورسی رامی ماندگاره
رسیدگی و بدل توجه با غبان، موجب رشد

بین‌المللی اولیا و مریبان انتشار می‌یابد که حاوی خبرهای فدراسیون و رئوس برنامه‌ها و بررسی‌های انجام شده در زمینه‌های مختلف فعالیت آن می‌باشد. فدراسیون مذکور علاوه بر بولتن جزوای و کتابهایی نیز دارد که در صورت امکان از ترجمه مطالب مفید آن استفاده خواهیم کرد.

۲- طرح کاد بالانتشار دراین شماره پیوند مورد نظر خواهی اولیا و مریبان قرار می‌گیرد.

در ضمن پیشنهادات شمانیز در هیئت تحریریه بررسی گردید و در حد توان به مورد اجرا گذاشده خواهد شد.

موفق باشد

برادرگرامی حسن تقی‌زاده

سلام علیکم

نامه‌های شما معلم گرانقدر که حاوی نکته مهمی در زمینه تربیت نسل توپای کشورمان بودید ستمان رسید.

امیدواریم تمامی مریبان متعهد مسان به این امر توجه داشته باشند که ارتباط تزدیک و صمیمانه میان خانه و مدرسه یکی از اساسی ترین عوامل تربیت صحیح فرزندانمان می‌باشد.

بقیه در صفحه ۶۶

شخصیت انسانی و اسلامی متربی و موفقت مربی خواهد بود و گرنه اگر بدون آموزش توقع داشته باشیم که دانش آموز چنین و چنان باشد خام اندیشه است و جزت باهکدن سرمایه عمر خود و دیگران کاری صورت نداده ایم خداوند به همه پدران و مادران و مریبان توفیق مطالعه و شناخت موضوع تربیت یعنی "انسان" را عنایت فرماید که بایش عمیق بتوانیم موجودی را که در سردو راهی: "اولئک هم شرالبریه - آیه عبینه. اولئک هم خیرالبریه - آیه ۷ بینه"

قراردادار بطرف برترین شدن سوق داده و از سقوط در دره بدترین آفریدگان باز داریم.

امین یارب العالمین

برادرگرامی طاصبر

بسلام و شکر از جناب تعالی به پاسخ سوالاتی که مطرح کرده بودید می‌پردازیم:
۱- فدراسیون بین‌المللی اولیاء و مریبان در سال ۱۹۶۴ با شرکت نمایندگان ۲۵ کشور بنیان گذاری شد. آموزش اولیاء یکی از جنبه‌های اساسی فعالیت این فدراسیون می‌باشد. همه ساله گردهمایی با شرکت نمایندگان کشورهای علاقمند در شهر سور فراسه تشکیل می‌گردد.

هم‌اکنون بولتینی ارسی فدراسیون

داستانی دیگر

سنه بعد از نصف شب بخانه خواهم رسید ...
آخر آنروز اول ماه است شب جمعه باشد، اول
ماه هم باشد ببینید حضرت عبد العظیم
چه خبر است ... سوزن می‌انداختی پائین
نمی‌آمد
— حالا چند شب جمعه دیگر از ندرت
باقی مانده است ...؟
— این دومین شب جمعه بود اگر
 حاجتم برآورده شود شب جمعه سوم را
هر موقع میتوانم بروم لازم نیست که روز
اول ماه باشد ... خدا کند محمد آقا صحیح
و سالم از سفر برگردد
— انشاء الله که صحیح و سالم برمیگردد
تو چرا آنقدر نگران هستی ...؟ این دفعه
اول نیست که او بسفر رفته ...
— حاله جون دفعه اول نیست که به
سفر رفته اما نمیدانم چرا این دفعه من
اینقدر نگران هستم، دائم دلم شورمیزند ...
اصلاً "یک دلهره و اضطراب عجیب دارم ...
— انشاء الله که خیر است نگران
میباش ... حالا بلندشو بیا شام بخور ...
این بچه از وقتی تو رفتی لب به هیچ چیز
نرده، هی رفته پشت پنجره و آمده ...
صدایش کن نوازشش کن دلم برایش
میسوزد ... میگفت ماما من رفته کجا ...
چرا پس نمیاد ...؟

خدیجه خانم تعریف میکرد میگفت:
من آتشب خانه آتها مهمان بودم ...
آخر زهرا خانم خوابهای ناراحت کننده

ساعت ده شب را اعلام کرد، اما هنوز
زهرا نیامده بود، دخترک هفت ساله اش
مرتب پشت پنجره میرفت و بکوچه نگاه
میکرد تا اولین نفری باشد که بازگشت زهرا
را اعلام کند، همه افراد خانواده نگران
شده بودند، هر کس برای پیدا کردن او
راهی نشان میداد، یکی میگفت به کمیته
خبر بدھیم، دیگری میگفت به کلانتری
اطلاع بدھیم ... حتماً "بلائی بسر او
آمده ... سومی میگفت: بابا کمی صبر
داشته باشید، او بچه نیست، خودش هم
که ماشین ندارد که بگوئید تصادف کرده
حتماً" راهها شلوغ بوده ... بالاخره
پیداش میشود ... در همین اوضاع و احوال
که هر کس پیشنهادی میکرد و فاطی کوچلو
درانتظار مادر خوابش نمیبرد ناگاه زنگ در
بصدا درآمد همه با هم گفتند آمد ...
آمد ...
در بازش و زهرا خانم وارد شد ... اما
چه زهرا خانمی ... خسته ... رنگ و روی
پریده ... لبهای خشک شده ... بینوا رمق
حرف زدن نداشت ... یک لیوان آب خنک
سرکشید و روی زمین ولو شد ...
همه سوال میکردند چی شده بود ...؟

چرا اینقدر دیرآمدی ...؟
— چیزی نشده بود ... آنقدر جاده
شلوغ بود ... آنقدر ترافیک سنگین بود که
من فکر نمیکردم حالا هم برسم میگفتم دو

تمام وقت تو خودش است ، مثل شمع میسوزد و آب میشود ... البته اول ها اینطور نبود نمیدانم کی جی باو کفته که او ترک همه را کرده ... هروقت صحبت میشود میگوید من از فلانی خوش میآید ، الان میروم پهلویش جایز میکنم شما برو بنشین با او صحبت کن بلکه حرفهای شما دراو اثر کند و از این اتزوا و گوشگیری بیرون بیاید ...

من رفتم پهلوی زهرا خانم نشستم و از اینکه اول اورا نشناختم و دیر سراغش آمدم عذرخواهی کردم ... مرگ شوهرش را باو تسلیت گفتم آنگاه از هردری با او سخن گفتم ... ابتدا که شروع به صحبت کرد ، بعض گلوبش را گرفته بود صدایش بسختی بیرون میآمد و دانه های اشک بروی گونه های استخوانیش غلتید و بزیر چانه اش ناپدید شد ... این غم و اندوه که چون بارگران برشانه های ناتوان او سنگینی میگرد مرا سخت متأثر ساخت گفتمنش :

عزیزم ... دنیاتابوده چنین بوده ... هیچ چیز و هیچ کس برای همیشه نمیماند و همه چیز و همه کس زوال پذیراند ... همه کس عزیزانشان را از دست میدهد ... این خاصیت طبیعت است که آنچه را به بشر داده از او بازمیستاند همانطور که جوانی و زیبائی و سمع و بصر را از بندگان میگیرد عزیزان دیگر را هم میگیرد ... پدر ، مادر فرزند برای چه کسی نا ابد باقیمانده همه چیز زوال پذیر است آنچه زوال نمیگیرد

برای شوهرش دیده نذر کرده شب جمعه بحضرت عبدالعظیم برود وقتی هم که محمدآقا برگشت باهم بزيارت حضرت عبدالعظیم بروند ... خدا ندرش را قبول کند ... من آن شب پس از مدت های بخانه آنها رفته بودم و مرا بزور نگهداشتند ... نمیدانم چرا بی خود و بی جهت آنقدر دلم برای زهرا خانم میسوزد

از این دیدار من با خدیجه خانم شش ماه کمتر یا بیشتر گذشت ... نوروز این حسن را دارد که همه را بیاد هم دیگر میاندازد من هم که شنیدم روز پنجم عید همه بمنزل خدیجه خانم میروند موقع را معتبرم شمردم و بآنجا رفتم ... همه جمع بودند کوچک و بزرگ ... من هم به جمع آنها بیوستم ... وقتی در میان جمع بودم ناخودآگاه بدنیال زهرا خانم میگشتم میخواستم اورا ببینم و از حال و احوال شوهرش جویا شوم و ببینم که آیا نگرانیش برطرف شده یانه هرچه بیشتر چشم انداختم اورا ندیدم ... از خدیجه خانم سراغش را گرفتم ... گفت :

روبرویت نشسته ... ببین چی شده ... فقط استخوانهایش باقیمانده ... طفلک شوهرش مرد ... هیچ کجا هم نمیرود ... تمام وقت در خانه نشسته با این دخترش از خانه پایش را بیرون نمیگذارد ، ترک همه فامیل و دوست و آشنا را کرده امروز هم من آنقدر باو اصرار کردم نا آمده ... می بینی

افراسیاب یا فروسیاب، کیقبادیاعدل وداد
کو... کو...؟ همه مرده‌اند و فانی شده
— اند اسکندر کبیر با این وصیت خواسته
است بشما که مادر او هستید بفهماند که
دنیا را بقا نیست و هرگه را چند روزی
نویت او است، همه میمیرند، از مرگ حذر
نتوان کرد پس آنچه را که همه روزی به آن
میرسند و راهی را که همه باید بروند و
میروند تنها بکی زودتر یکی دیرتر چرا
بسرا آنکه زودتر رفته است اشک
میریزید....

خانم عزیز من، خانم زهرا خانم آنچه
را اندیشمدان، دانشمندان علماء و حکماء
گفته‌اند و نوشته‌اند داستان نیست واقعیت
— هائی است که باید قبول کرد... شما
شش ماه است که شوهرتان فوت کرده اشک
میریزید اگر تا آخر عمر هم اشگ بریزید که
او زنده نخواهد شد پس سعی کنید زندگی
عادی خود را ادامه دهید بفرزندان
برسید... شنیدم گوشنهشینی اختیار
کردی و متفک شده‌ای... این درست نیست، از
دوستان کرده‌ای... این درست نیست، از
خوبیان و دوستان باید بربید، زندگی
کشمکشی است که شب و روز ما بین عوامل
طبیعت و قوای خالقه روح در جریان است
مکرر میشود که در مسیر زندگی بکوچه
بن بست میرسیم و گمان میکنیم که عبور از
آن محال است و باید دست از همه چیز
 بشوئیم ولی در آن دقایق یاس و نامیدی

خالق ما، خدای بزرگ ما است ما بندگان
همگی فانی هستیم بقا فقط او راست عزیزم
چرا اشک‌میریزی؟ برای چه اشک‌میریزی؟...
طبیعت را که نمیتوان عوض کرد بس باید با
او ساخت و با او حرکت کرد... خانم عزیز
داستانی برآیت نقل میکنم شاید این
داستان درshima اثر بگذارد درمن که خیلی
اثر گذاشته است.....

”روزی دریکی از کلاس‌های دبیرستان
علم ادبیات دیکته‌ای گفت، این دیکته را
از روی کتابی که میگفت تاریخ معجم است
انتخاب کرده بود خوب بخاطرم هست که
متن دیکته چنین بود:

گویند اسکندر در وقت وفات ارسطاطالیس را
بخواند و گفت ای حکیم دانا پس از مرگ
من در مجلسی که پسرکم می‌نشیند کسانی
را دعوت کنید که داغ ندیده باشدند.
چند روزی پس از این وصیت اسکندر مرد و
ارسطاطالیس مطلب را با مادر اسکندر
در میان گذاشت و اعلان کرگند کسانی در
مرگ اسکندر میتوانند شرکت کنند که داغ
ندیده باشند یعنی فرزند، پدر و یا مادر یا
شوهر خلاصه خوبیشی از آنها نمرده باشد...
درنتیجه هیچکس درسوگ او شرکت نکرد...
مادر اسکندر از این وصیت ناراحت شد و از
اینکه هیچکس بدیدن او نیامده افسرده و
دلگیر گردید به حکیم یونان ارسطاطالیس
گفت این چه وصیتی بود؟ حکیم یونان گفت:
کو هوشتنگ هوشمند، طهمورث دیوبند،

در آن بیچارگی و فلاکت ناگهان بارقه‌ای می‌جهد و روزنه امید از جائیکه مطقاً "انتظارش را نداشتیم باز می‌شد، برای همه کس این پیشامدها شده، کیست که از اینگونه حوادث برایش اتفاق نیفتاده باشد برای خود شما هم این روزنه‌ها بدفعت بازشده، دنیا را نباید سخت بگیری که هرچه دنیا را سخت بگیری دنیا برتو سخت تر خواهد گرفت. شما اگر خودتان سلطنشوید و افکار تاریک را بسط و توسعه بدھید روزی خواهد رسید که دیگر قادر نخواهید بود از تاریک خانه‌ای که برای خود ساخته‌اید بیرون بیایید

خانم حرفه‌ای شما را قبول‌دارم، شاید شما واقعاً "امروز از طرف خدا ماموریت دارید که مرا ارشاد کنید، حرفها و سخنان شما زیبا، محکم و دلنشیں است اما در کنار حرفه‌ای شما بموازات حرفه‌ای شما حرفه‌ای نیشدار دیگران و نگاههای غضبناک آنها اثر مرهمی را که شما برزخ‌هایم گذاشتید خنثی می‌کنند . . . خانم زخم زبان از زخم ششیر بدتر است خودم با گوش خودم شنیدم که خانم . . . میگفت پناه برخدا یک شوهر مرده دیگر، به شوهر مرده‌ها اضافه شد . . . بیشتر این بیوه‌ها زیبا هستند ممکنست شوهرهای مارا بقایند مواظب باشید خانم جان وقتی این حرف را با گوش خودم می‌شنوم چه بگویم مجبور هستم از آنها دوری گزینم، منزل آنها نروم، این

آنها که می‌گوییم لازم نیست حتّماً بیگانه‌ها باشند بسیاری از آنها از خوبیان نزدیک خودمان هستند پس من ناگزیرم از همه ببرم تا از تیر تهمت آنها درامان بپامن.

من در این مورد بخصوص بشما حق میدهم که مراقب باشید که دستاویزی برای شما درست نکنند اما برای اینکه از تیر تهمت درامان باشید خودتان را زندانی نکنید. این تنها شما نیستید که این اتفاق ناگوار برایتان افتاده زنان زیبا و جوانی که بنحوی از انجاء شوهوان خودرا از دست داده‌اند بسیار هستند، زنانی که شوهرانشان در اثر یک سکته ناگهانی، یک تصادف اتومبیل، یک اصابت گلوله یا شهید در جبهه‌های جنگ از بین رفته‌اند بسیار می‌باشند اینان افراد همین جامعه هستند جامعه باید آنها احترام بگذارد، باید آنها را پاری کند، باید آنها را غم‌خوار باشد.

طبعی که تا دیروز جان فرزندان و عزیزان مارا از مرگ نجات میداد اگر امروز مرگ گریبان اورا گرفت جامعه مکلف است برای حق شناسی از او زن و فرزندانش را گرامی بدارد و آنها را پاری دهد.

سباگی که برای برقراری حکومت اسلامی و دفاع از سرزمین اسلامی خود دفاع می‌کند اگر شربت شهادت نوشید باید همه آحاد و افراد مردم زن و فرزندان و مادر و بدر اورا گرامی بدارند چه او روزها

نه قلب او تهی از مهر و محبت است، احساس و عواطف انسانی دراو رشد نکرده انسانش مشمارید و از حرکات و رفتار و گفتارش دلکیر نشود، اینان چون عروسکها ائی هستند که خیمه شب بازان نخی بآنها بسته‌اند و بی‌اراده کج و راست می‌شوند .

شما ای خواهاران و برادران شرافتمند باید بدانید که تمام افراد عضو جامعه هموطن، هم‌کیش و همنوع شما هستند، رنج آنها رنج شما خوشی و سعادت آنها خوشی و سعادت شما است نباید بین شما نقار و دلگیری ایجاد شود، شوهر مردها، پدر مردها، برادر مردها دلتگ و مصیبت — زده هستند اگر از غم آنها نمی‌کاهید و غبار غم را با سرانگشت مهر و محبت از چهره آنها نمیرداید لاقل بروزخم آنها خنجر تزئید و با سخنان ملامت بار و نگاههای کینه‌توز آنها را نیازارید .

جوانان ما که امروز امور مملکت را در دست گرفته‌اند همه خداشناست، و همه انسانهای واقعی هستند، اینها همان کسانی هستند که در روزهای سخت و پرچوش و خروش انقلاب، اللہ‌اکبر گویان در حرکت بودند، این بزرگواران در جویان انقلاب پیشاهمگ کاروان انقلاب بودند و امروز هم در مقابل استکبار جهانی و کفر و نفاق داخلی شجاعانه ایستاده‌اند خداوند پیروزشان فرماید و نهضت امامشان را به نهضت حضرت مهدی (عج) متصل نماید .

و شبهها نخفته و آرام و قرار نداشته تا شمای هموطن و همشهری او آسوده بخوابید او خواب و راحت و زندگی را برخود حرام کرده تا شما بیاسائید، شما زندگی تان را مدیون او و زن و فرزندان او هستید، اکنون که اونیست باید بلی باید زن و فرزندان او و همه هم قطاران او گل سرسید جامعه باشند زیرا آنها حافظ سرحدات شما، حافظ مال و جان شما و مهمتر از همه جنگ آنها جنگ در راه دین و جنگ با کفار است

ای مردان وزنان ایرانی وقتی امام ما، رهبر ما که رهبر شیعیان جهان است با قدرت و نفوذی که در دنیا دارند می‌گویند سیاهی ارتشی، پاسدار من در مقابل شما احساس حقارت می‌کنم شماها دیگر چه می‌گوئید ..؟

خانم عزیز من، خانم زهرا خانم اگر یکی بشما نگاه سؤال انگیز می‌کند دیگری نگاه محبت‌آمیز می‌کند شما به نگاههای محبت‌آمیز نگاه کنید، شما نه اولین کسی هستید که شوهرش فوت شده نه آخرین کس خواهید بود، دنیا دنیا است که همه بدان می‌آیند و می‌روند اما شهیدان با تصمیم خود و با اراده خود بسوی خداشان می‌روند و جاودانه زندگی می‌کنند . و نزد خداشان روزی می‌خورند عَنْدِ رِتْهِم بِرْزَقُونَ .

انسانها را نباید به صورت زشت و زیبای آنها شناخت بلکه باید آنها را بسیرت زیبایشان شناخت، انسان زیبایی

کاظم کوچلو اسک ریزان جواب داد:
سیدر من تقصیرندارم !
- آخه چند وقته شاگرد آخرکلاسون مریض
شده و به سرکلاس نیومده !

سخن خوب و جواب خوبتر

روزی فیلسوف دانایش الرئیس ابوعلی سینا
به مجلس ابوسعید ابوالخیر درآمد . برزبان
ابوسعید سخن از طاعت و معصیت گذشت .
شیخ الرئیس این رباعی را ساخت :

ما بیم به عفو تو تولّا کرده
وزطاعت و معصیت تبرا کرده
آنچاکه عنایت تو باشد ، باشد
ناکرده چوکرده ، کرده چون ناکرده !
ابوسعید این رباعی را فی البداهه در جواب
ساخت :

ای نیک نکرده و بدی ها کرده
وانگدیه خلاص خود تمنا کرده
بر عفو مکن تکیه ، که هر کریز نمود
ناکرده چوکرده ، کرده چون ناکرده !

بچه های موقع شناس

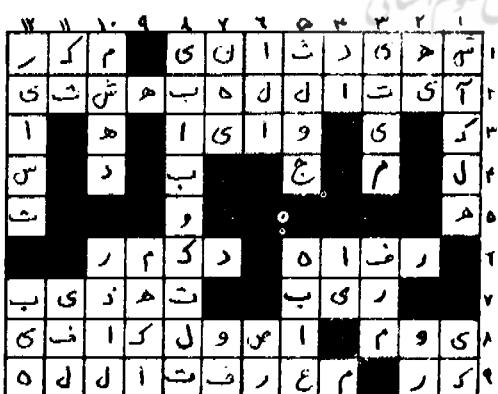
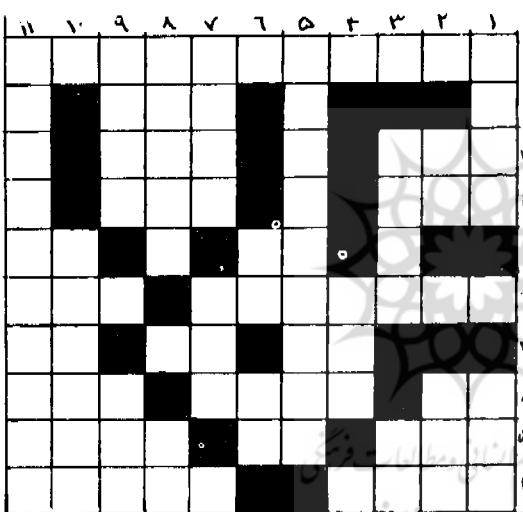
مادر، به علت کسالت در بستر بیماری
افتاده بود ، بدین جهت بد بچه ها گفت :
بینین بچه ها ، سرم خیلی درد می کند
بطوری که هیچ کدام از اعضای بدن را
نمی تونم تکون بدم امروز باید
بدون سرو صدا باشین
دختر کوچلو با آرنج به پهلوی برادرش
زد و آهسته گفت :
سفریدون ... حالا وقت شه که به مامان بکی
اون آیینه قدمی تو سالن رو شکستی !!

بچه های که مقصربندی !

کاظم کوچلو ، کارنامه امتحانات آخر سال را
به خانه آورد ...
پدرش دید که نوشته بین ۴۵ نفر ، او شاگرد
آخر شده است
خیلی ناراحت و عصبانی شد ، کشیده
محکمی به صورت او زد و گفت :
- کو دن نسبیل تو باید در کلاس تون
شاگرد آخربشی ؟

الف) -----ی:

- ۱- شهید رجائی و شهید باهنر هردو قبل از نخست وزیری آنچا خدمت کردند.
- ۲- کفشهای تسمیدار
- ۳- دوئیمه آنرا در استخوان بندی می‌توان یافت. زیان بار
- ۴- بهشت. شاد آن نصیب سپاه ایران و نلح آن نصیب صدام شد.
- ۵- بخش اول تمام روحانیهای سپاه ایران در جنگ با صدام. تصدیق بیگانه
- ۶- بالشاره امام امت باید در این روز از معلمین قدردانی شود. یکی از اجزاء سالاد زمستانی
- ۷- تعجب خواهانه. یکی از ضمایر نصف یک سپاه
- ۸- هنوز مردنشده است. آب صاف و گوارا. بزرگتر از تیه.
- ۹- متورم شدن رگ گردن هنگام غصب.
- ۱۰- کارداش آموز خوب درستگر مدرسه. هم وزن.

عمودی:

- ۱- یکی از دروس. یکی از امواج
- ۲- پسوند صفت فاعلی. قطار
- ۳- ازارکان دین است. مکان
- ۴- ازمیوه‌های مورد علاقه دانش آموزان
- ۵- درزمان جنکد فاعش از دیگران مهمتر است.

شکی نیست که دانش آموزان متناسب با سن و رشد خود احتیاج به استراحت تفریح و سرگرمیهای مناسب دارند ولی رنج آور و مصیبت آمیز خواهد بود که چون گذشته آنها را طوری باربیا وریم که عاجز از انجام هرگونه کارهای ابتدائی خانه یا خریدهای خارج از خانه باشند خصوصاً زمانیکه دانش آموزان روزمند بطور فعال در جبهه یا پشت جبهه حضور دارند یا با پاسداری از انقلاب شب را به روز می آورند یا در بسیج ناحیه خود نقش فعالی دارند یا در جهاد سازندگی ایثارگرانه فعالیت می کنند یا خود را با نارنجک به زیر نانک دشمن می اندازند و عنوان رهبر کسب می نمایند.

با شمهای از مشقات مادر در دارا داره خانه پارهای از رنجهای طاقت فرسای پدر در برآوردن حوايج اوليه خانواده، اهمیت تعاوون و همکاری در کارهای گروهی و سرانجام برای زندگی پس از پایان تحصیلات در جامعه اسلامی آماده سازند بنحویکه دانش آموزان به اولیاء خود که مکانیک های قابل، لوله کش های ماهر نجارهای هنرمندی می باشند و با کوشش های خستگی ناپذیر در جهت رفع نیازمندیهای جامعه دامن همت به کمر مستهاند به خود ببالندو احساس غرور نمایند نه اینکه شرمنده باشند.

ما با شخص مخالفیم، با علم مخالفیم
با نوکری جان مخالفیم. «امام حنفی»